

Nr 707

Av herr Nihlfors m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 110, angående vissa avlönings- m. fl. anslag under riksstatens fjärde huvudtitel för budgetåret 1956/57 m. m.

I proposition nr 110 till årets riksdag har framlagts förslag till ny organisation av försvarets musikkårer. Förslaget är i huvudsak grundat på 1955 års militärmusikutrednings betänkande men skiljer sig från detsamma bl. a. när det gäller vilka kårtyper som är avsedda att finnas i stockholmsområdet. Utredningen hade föreslagit tre musikkårer av typ I, den största, med en musikdirektör, 39 underofficerare och furirer samt 4 aspiranter och 3 elever. Dessa kårer skulle tillhöra armén, flottan resp. flyget. Departementschefen har för sin del genom att göra vissa omdispositioner ansett sig böra föreslå endast en musikkår av största typen, dock reducerad med två man, vilken kår skulle hänföras till armén. För flottan och flyget skulle musikkårer av mindre typ förekomma. Storleken av dessa kårer skulle då bli, förutom en musikdirektör, 24 underofficerare och furirer samt tre aspiranter och två elever. Förslaget innebär en minskning av flottans musikkårs personaluppsättning.

Vi finner det mycket beklagligt att departementschefen i fråga om flottans musikkår föreslår ändring i utredningsförslaget. Denna musikkår har som bekant rönt stor uppskattning för sina musikinsatser inte endast i huvudstaden utan även i hela vårt land. Vi anser det därför av stor betydelse om flottans musikkår kunde bibehållas vid sin nuvarande omfattning med den ändring som skett genom förslaget om typ I, den största. Merkostnaderna härför är relativt små och faller inom ramen för de nuvarande årliga kostnaderna. Med ett genomförande av propositionens förslag oförändrat skulle nämligen ske en kostnadsminskning å cirka 200 000 kronor för år.

Den nya organisationen lämnar inte utrymme för ett bibehållande som självständig enhet av musikkåren vid kungl. livgardesskvadronen, K 1. Därmed skulle landets enda beridna musikkår försvinna, vilket säkerligen många skulle beklaga. Sedan gammalt har vid högvaktstjänst högvakten ur K 1 utfört marschen till kungl. slottet till häst företrädd av musikkåren, likaledes till häst. Denna vaktparad, som skett i uniform av äldre modell med hjälm, har alltid varit ett synnerligen populärt inslag i gatubilden i Stockholm. Den kan sägas ha utgjort en turistattraktion av icke föraktligt värde. En beriden militärmusikkår kan vidare ge ökad glans åt officiella mottagningar, statsbesök och andra händelser, där representativa plikter anses åvila huvudstaden.

Ett bibehållande av en beriden musikkår torde kunna ske utan större organisatoriska svårigheter och utan ökade kostnader. Vid organiserandet av den nya armémusikkåren i Stockholm (enligt propositionen) torde lämp- ligen K 1:s nuvarande musikkår överföras dit. Vid behov kan då denna del av den stora musikkåren göras beriden. Därigenom får stockholmsgarni- sonen en musikkår, som även kan göra tjänst till häst.

Det föreligger inga nämnvärda problem med ridutbildningen, enär den äldste musikfanjunkaren vid K 1 blott är 44 år. Någon nyrekrytering av ridande musikpersonal torde därför icke bli erforderlig förrän om sex år, om här bortses från för tidig avgång. Fortlöpande ridövningar för nuvaran- de personal kan anordnas utan besvär vid K 1, enär musikpersonalen lik- som för närvarande inte behöver ägna tid åt hästvård m. m. Det beräknas att två timmars ridning per vecka är tillräcklig för att bibehålla ridför- mågan. Utbildning i ridning drar 30 timmar.

Som av ovanstående framgår torde beriden musikkår kunna bibehållas i den nya militärmusikorganisationen utan extra kostnader och med obetyd- liga arrangemang i övrigt.

Under hänvisning till vad i det föregående anförts hemställas,

att riksdagen vid behandling av proposition nr 110 måtte besluta, att flottans musikkår skall hänföras till den i propo- sitionen föreslagna större musikkårstypen;

att riksdagen måtte besluta härför erforderligt anslag för nästa budgetår under rubriken Marinen: Avlöningar till ak- tiv personal m. fl.;

att riksdagen måtte uttala sig för en sådan organisation av den föreslagna armémusikkåren i Stockholm, att möj- lighet finnes att inom densamma ha en särskild, beriden mu- sikkår (förutvarande K 1:s musikkår).

Stockholm den 4 april 1956

Folke Nihlfors

Carl Lindberg

Elsa Ewerlöf